

Når man taler om forsørgerbyrden, som finansministeren normalt gør, vil jeg sige, at det største problem, vi har, ikke er, at der bliver flere ældre, ikke er, at der bliver færre unge. Nej, det er, at vi år efter år bliver ved med at producere førtidspensionister og skubbe folk ud af arbejdsmarkedet, slide dem ned, så de i en alt for tidlig alder ikke er i stand til at udføre arbejdet. Det er det mest afgørende problem, vi har. Alt andet er ingenting. Det er det her, vi skal have gjort noget ved. Det håber jeg også vi vil komme i en forhandling om.

Så ønsker vi altså som nævnt et opgør med umenneskeligheden dér, hvor den optræder i forhold til integrationsydelsen og også andre steder, hvor vi ser diskrimination og urimelig behandling af mennesker i vores samfund.

Jeg vil sige, at kan vi komme nogen vegne på de områder, som jeg har nævnt her, og samtidig få fjernet de forringelser, der åbenlyst er i finanslovsforslaget, f.eks. over for ældre og børnefamilier, så vil jeg også godt give regeringen det tilsagn, at vi vil være indstillet på at forhandle så langt, at der kan vedtages en finanslov sammen med venstrefløj.

Vi vil gøre, hvad vi kan for at få regeringen på ret kurs i forhold til, hvad den gjorde sidst, få gennemført nogle gode ting og samtidig sørge for, at hr. Anders Fogh Rasmussen politisk set bliver holdt i arbejdsløshed. Vi vil gøre alt, hvad vi kan, for, at den side af salen ikke kommer i nærheden af at sætte nogle grimme fingeraftryk på finansloven, den første finanslov i det nye årtusinde.

Jeg håber, at regeringen har lært af, hvordan det gik sidst. Jeg håber, at man vil følge linjen fra pinsepakken, som jo for det første er baggrunden for, at vi i dag har en relativt sund økonomi, og for det andet jo havde den store fordel, at den vendte socialt rigtigt. Det er det, vi ønsker: en finanslov, der vender socialt rigtigt.

Kim Behnke (FP):

Den danske sommer har i år valgt at holde ved godt og længe til stor glæde for ikke bare danskernes humør, men så sandelig også for vores økonomi. Vi kan alle se på vores fjernvarmeregnskab, at sommeren holder ved.

Ligesom det jo ikke er noget, vi har vedtaget her i Folketinget, så er hovedparten af de økonomiske forbedringer, som det danske samfund har oplevet de senere år, heller ikke noget, der er blevet vedtaget i det danske Folketing. Det er

udefrakommende økonomiske medvinde, som det danske samfund har nydt godt af, i form af at renten er lav, i form af at vores eksportmuligheder dog trods alt fortsat er til stede.

Derfor står vi i den situation, at når en finansminister fremsætter et forslag til finanslov for år 2000, er der naturligvis mange ting deri, som man set gennem de rette briller kunne kalde positive. Men det er kendetegnende ved de ting, at de intet har at gøre med det, der bliver vedtaget her i Folketingssalen. Det er udefrakommende påvirkninger.

Derfor må vi også sige, at når vi fra Fremskridtspartiets side kigger på forslaget til finanslov for næste år, ja, så er der en meget lang, historisk lang, liste over ting, som Fremskridtspartiet da sagtens kunne finde på at ønske ændret; men som vi klart tilkendegav, da finansloven blev offentliggjort, så synes vi ikke, der er voldsomt mange overraskelser.

Det, vi mest savner, er nye initiativer fra regeringens side til at løfte nogle af de problemer, som Folketinget kan løse. I den forbindelse vil finansministeren opleve, at den forhandlingsvilje og forhandlingsseriøsitet, som man oplevede fra Fremskridtspartiet sidste år, vil finansministeren også opleve i år, i det omfang Fremskridtspartiet bliver taget ud af listen over partier, der er i venteposition, og bringes i aktiv anvendelse.

De punkter, hvor Fremskridtspartiet mener der er grund til at ændre i forhold til det fremsatte forslag, drejer sig primært om den gruppe borgere, vi kalder trækdyr. Det er den gruppe borgere, som sørger for, at det danske samfund hænger sammen, det er de mennesker, som møder tidligt på arbejde, kommer sent hjem og har svært ved at få deres daglige økonomi til at hænge sammen, for selv om sommeren er god og lang, ja, så er forhøjelse af CO₂-afgifter, emballageafgifter osv. med til at udhule deres privatøkonomi. De kan ikke rigtig finde plads til at få deres privatøkonomi forbedret, slet ikke i samme omfang som folk med langt højere lønninger.

De mennesker har brug for at få en økonomisk håndsrækning, og derfor var det også korrekt, da regeringen i 1996 afleverede en rapport, hvor man undersøgte mulighederne for særligt at lempe for den del af befolkningen. Den rapport gik imidlertid galt i byen, for man havde givet det bundne kommissorium til dem, som skrev rapporten, at de skattelettelser, man måtte gennemføre, skulle finansieres i form af andre